

VERENIGING

"ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 - GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetelweg 57a 's-Gravenhage Tel: 6845 41

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

W E E K B L A D

nadruk verboden

21e jaargang nr.17

17 december 1976

S T E R A V O N D

Welkom op de Steravond, vrienden.

Wij hebben vanavond een tamelijk eenvoudig ritueel. Ik zal echter eenvoudigheidshalve u eerst vertellen, wat wij doen en willen doen.

Daarna krijgt u ook nog een inleider, die zal proberen u duidelijk te maken, wat voor sfeer er is en hoe zich alles opbouwt.

Het beginsel van onze steravonden kent u wel: het is een samenwerking tussen de stof en de geest. Onzerzijds zijn velen aanwezig en ook voor u kan ik het zelfde zeggen.

Te samen proberen wij op deze avond bepaalde hogere krachten tot ontlading te brengen. Wij zullen dit jaar zeer waarschijnlijk een uitstorting van krachten zien, waarin naast het witte licht, dat wij toch altijd weer proberen te bereiken, ook het gouden licht en enkele flitsen van blauw licht kenbaar zullen zijn.

Want wat wij in feite doen, is een oproepen van de kracht, zoals die nu kosmisch bestaat, zowel in uw als in onze wereld.

Wij proberen dan die kracht zodanig te richten, dat een deel ervan u onmiddellijk zal kunnen bereiken. Een ander deel wordt als een soort schokgolf uitgestraald. De celebrant bepaalt uiteindelijk, hoe dit zal geschieden en met welk doel, maar gemeenlijk gaat het er om in de omgeving zaken als vrede, geluk en zaken van geestelijk belang te stimuleren.

In de bakken hiervoor mij ziet u verder voorwerpen, die zoals u zult weten, moeten worden "opgeladen". Ook dit is een betrekkelijk eenvoudige zaak, die je meer technisch als volgt kunt uitleggen:

Er is in elke molecuul veel ruimte aanwezig. Juist deze kan "opgeladen worden". Wat er op neerkomt, dat in de velden, die in deze ruimten bestaan, wat meer energie wordt gestopt dan daar normaal is.

Voor een molecuul betekent dit een lichte verhoging van de moleculaire rotatie. Daar wij gebruik maken van vooral

meer edele metalen zult u daarvan echter niets bemerken. Er is gewoonweg wat meer spanning in het metaal en dat is dan alles.

Wanneer u nu een kracht in u draagt of uitstraalt, die in gerichtheid tegengesteld is aan de energie, die in het voorwerp werd vastgelegd, zo zal het voorwerp een deel van de daarin gelegde energie ontladen.

Simpel gezegd: wanneer u onverdraagzaam bent, zal de kracht, die in het voorwerp aanwezig is, in u een soort prikkeling veroorzaken, waardoor u zich toch wat gemakkelijker kunt beheersen dan zonder dit ooit het geval zou zijn.

En dat is in feite zo ongeveer alles. Want veel meer gebeurt er niet. Maar mogelijk vindt u het interessant te horen, hoe wij dat allemaal zo ongeveer in elkaar zetten.

De eerste opbouw heeft in feite, reeds voor het medium in trance kwam, plaats gevonden. Dat is ook de reden voor ons verzoek aan u om enige tijd voor het begin van de avond stil te zijn.

U kost dat misschien soms wat moeite. Maar het resultaat loont de moeite toch wel, volgens mij. Want wij bevinden ons reeds nu, ofschoon de opbouw nog rond 40 minuten door zal gaan, op een punt, waarop vele entiteiten van onze eigen groep plus een groter aantal gasten al aanwezig zijn. Onder die gasten bevinden zich overigens enkelen, die in de stof al lid van onze groep waren, nu een eigen ontwikkeling door moeten maken, maar zich onweerstaanbaar weer tot deze gemeenschap aangetrokken gevoelen, nu dit gebeuren plaats zal vinden.

De ordening, de opstelling, is op dit ogenblik ongeveer als volgt: voor mij zit u. Rond en boven u bevinden zich een groot aantal entiteiten. Hier, op dit toneeltje of podium staat natuurlijk onze eigen wacht. Zij vormen o.m. 'n afscherming voor het medium.

Naast hen hebben zich op dit ogenblik reeds rond 100 entiteiten verzameld, die een grote rol zullen gaan spelen, wanneer wij krachten gaan verzamelen en gaan proberen een zekere sfeer op te bouwen en krachten uit te zenden.

Nog niet aanwezig hier, maar deels al binnen ons bereik, dus te herkennen, bevinden zich een aantal zeer hoge entiteiten, die deels tot onze groep behoren, deels tot de Witte Broederschap. Enkelen van hen hebben op aarde zeer bekende namen.

Wanneer dit alles tot een goede samenwerking komt, zo kunnen wij als het ware een lijn trekken vanuit de materie tot praktisch de hoogste sferen toe, de werelden, waar het witte licht zelf de uitdrukking van het bestaan en het middel tot uitdrukking en erkenning is geworden.

Of wij ooit op een avond als deze zullen kunnen doordringen, tot hetgeen achter dit licht verborgen is, tot het grote geheim, weten wij tevoren niet. Maar wij hopen altijd weer, dit eens weer te bereiken.

Dan kunnen er fantastische dingen gebeuren. Aha, u wilt graag weten wat. Want die vraag komt op een golf van gedachten naar mij toe spoelen.

Wel, wat er onder meer zal kunnen gebeuren, is het volgende: Genezing van zieken, oplossing van psychische problemen bij aanwezigen, maar ook in de omgeving. Een sterke invloed, die soms verschijnselen veroorzaakt, maar vooral in de aura van

meerdere mensen een zodanige beroering van de aura tot stand pleegt te brengen, dat hogere chakrums zich sneller openen en juist gaan reageren. Dit kan dan na enige tijd weer voeren tot een snelle ontwikkeling van paranormale vermogens.

Zo, dat weet u dan tenminste. Niet, dat u er nu veel aan hebt. En wanneer een dergelijk contact gemaakt zal kunnen worden, bemerkt u vanzelf wel, wat dit voor u te betekenen heeft.

Het enige, wat ik u met zekerheid kan zeggen: wij weten, dat de enkele maal, dat wij zo iets waar kunnen maken, door ons in ieder geval iets blijvends tot stand is gebracht. De enkele maal. Wat slechts eens op de 50 à 60 maal, dat je een bijeenkomst van deze aard houdt, zult je proberen dit hoogste contact te bereiken.

In deze gevallen is de kracht zelve de bepalende factor. In alle andere gevallen is de mens, is de geest degene, waardoor gewerkt moet worden en zal het betrokken ego zelf de werkingen grotendeels bepalen.

Al, wat wij in onze wereld doen en kennen, zal wel blijven bestaan, daar het gebaseerd is op het bewustzijn, waaruit wij leven. Maar wat wij uit de geest in uw wereld tot stand kunnen brengen, is alleen een beïnvloeding, die langzaam maar zeker haar kracht verliest.

Slechts in enkele gevallen kunnen zó hoge krachten worden gewekt, dat daardoor blijvende veranderingen tot stand worden gebracht, b.v. in mensen. Toch is dit laatste het resultaat, waarop wij steeds weer hopen.

Wanneer ik probeer de kern van onze werkzaamheden weer te geven, zo zoudt u die het beste met een manifesteren van de Christusgeest kunnen omschrijven, zeker in deze tijd.

Er is nu eenmaal een band, die ons allen verbindt. Wij vormen een eenheid, omdat wij allen behoren tot de mensheid.

Het is wel aardig te zeggen, dat je toch wel heel anders bent dan alle anderen, maar in feite heb je toch met die anderen veel meer gemeen, dan je je pleegt te realiseren. Vooral geestelijk is dit zonder meer altijd waar.

Wanneer wij - dit is zeer belangrijk - beseffen, hoezeer wij samen behoren, zodat niemand van ons afzonderlijk kan bestaan, of hij nu geest is of mens, zodat wij juist door de eenheid, die wij vormen, iets van de eeuwigheid en de krachten van de eeuwigheid kunnen weerkaatsen, dan zullen wij zaken als verdraagzaamheid, broederschap, naastenliefde e.d. beter waar kunnen maken.

Wij leven in een wereld, waarin voor ons bepaalde religieuze verschillen wegvallen. Bij de geest is dit een soort voorwaarde voor een leven in het licht. Bij u echter is dit gemeenlijk nog niet het geval.

Zelfs de achtergronden van uw opvoeding blijven in uw denken en reageren nu eenmaal een belangrijke rol spelen, zelfs wanneer u bewust reeds tot een geheel andere denkwijze bent overgegaan.

Wij moeten ons bij alle contacten, die als geest met de mens worden gemaakt, ons mede baseren op deze achtergronden, omdat alleen op deze wijze een zo groot mogelijke harmonie en een zo goed mogelijke sfeer tot stand gebracht kunnen worden.

Dit houdt in, dat wij in deze omgeving, dit deel van

van de wereld en in deze tijd ons voornamelijk zullen moeten baseren op christelijke achtergronden.

Niet, dat dit de enige weg is. Er zijn zeer vele wegen, langs welke het hoogste licht bereikbaar is. Maar het is dwaas een weg te kiezen, die slechts weinigen kunnen gaan. Daarom werken wij vanuit dit begrip naar de christuskracht en christusgeest toe.

Wij werken daarbij in het geloofskader van een christelijke maatschappij, ook wanneer wij beseffen, dat een groot deel van hetgeen wij doen en op normale avonden u leren, niet geheel schijnt te passen in de geldende christelijke opvattingen.

Daarnaast proberen wij de sfeer zo te bepalen, dat een groot aantal entiteiten bereikt wordt, die elk voor zich wel hier zouden kunnen manifesteren. Zo kunnen vele krachten gelijktijdig en in eenheid optreden.

Maar hierdoor bestaat er ook behoefte aan een bescherming. Echt kwade, boze geesten zijn er in feite niet. Er zijn alleen gelukkige en ongelukkige geesten.

Maar zij, die zich niet zo gelukkig gevoelen, hebben vaak de behoefte dit op de een of andere wijze kenbaar te maken. Zoals in uw wereld jongeren, die zich niet bepaald zeker en gelukkig gevoelen, hun ongenoegen manifesteren door ruiten in te gooien en andere vreemde dingen te doen.

Het is duidelijk, dat wij de sfeer, die wij op willen bouwen, niet kunnen laten breken. Daarom zullen wij trachten alles, wat duister is, van ons te weren.

De formuleringen, die daarvoor gebruikt worden, zullen naar mijn mening deze maal wel erg eenvoudig zijn. Het zal zeker geen bezwering worden.

Want wij hebben natuurlijk een brandpunt nodig voor de krachten, die geactiveerd worden en, zoals gebruikelijk, is dit ook hier een persoonlijkheid.

Deze persoonlijkheid, meestal door ons aangeduid als de celebrant, heeft een eigen karakter en eigen achtergronden. Deze maal is dat iemand, die al een behoorlijke tijd dood is. Hij leeft nu dus al een hele tijd erg gelukkig

O, ja, zo zoudt u dit ook op kunnen vatten, ofschoon ik het zo niet bedoelde. In ieder geval leefde deze entiteit de laatste maal op aarde ongeveer 500 jaren geleden.

Deze persoon, van origine meer een christelijk filosoof, heeft in de sferen een groot aantal nieuwe harmonieën leren beleven. Eens leefde hij echter in een christelijke maatschappij, terwijl in zijn omgeving ook judeïsche invloeden optraden.

Het is duidelijk, dat zijn wijze van uiting en werken hierdoor ook nu bepaald zal worden, want je kunt als geest niet zo maar in een medium terugkeren. Je keert terug in een gestalte en vorm, waardoor de materie voor jou weer benaderbaar en zelfs hanteerbaar wordt.

Aan een dergelijke vorm of gestalte heb je behoefte en om daarin te kunnen werken, ontleen je gedrag, uiting, werkwijzen aan je laatste bestaan op aarde.

Overigens ben je niet geheel gebonden aan de vorm, waarin je de laatste maal op aarde leefde. Soms kun je ook teruggrijpen naar een vroegere vorm van bestaan op aarde, waarmede

je je, gezien de omstandigheden, nu harmonischer voelt dan met de latere stoffelijke uitingsvorm.

Een manifestatie als op deze avond gewenst wordt, zal er één zijn, waarin de mogelijkheid te werken met krachten en zelf over krachten te beschikken het voornaamste is.

Het andere is uiting en van minder belang. U neemt er wel kennis van, maar hetgeen er werkelijk gebeurt, ziet u niet. Veel ervan zullen de meesten wel aanvoelen en enkelen zullen een deel van de werkingen zelfs helderziende kunnen waarnemen. Maar wat er zich werkelijk afspeelt, onttrekt zich toch wel aan het menselijk kenvermogen en registreert niet op de menselijke zintuigen.

Alles, wat op een avond als deze gesproken wordt, is in feite alleen een poging iets van de werkelijke werkingen over te dragen aan de mensen op een wijze, die voor een mens nog net te volgen is.

Wij werken niet vanuit een standpunt van redelijkheid en baseren ons niet zoveel mogelijk op menselijke logica op een avond als deze. Dat kan ook niet:

Datgene, waarmee wij te maken krijgen, is het bovenzinnelijke, het boven-redelijke. Het heeft niets meer te maken met zaken, die je als mens logisch kunt overzien of kunt beredeneren. Het is een ervaring, die als zodanig mogelijk wel omschrijfbaar blijft voor de mens, maar waarbij men zelfs de eigen ervaringen niet meer geheel weer kan geven.

Er blijven dan grote hiaten in het uitbare. Om te voorkomen dat u nu denkt, dat wij ons, wat u betreft, er maar met een Jantje van Leiden af gaan maken - iemand zou dat soms veronderstellen - wil ik u zeggen, wat de hoofdbestanddelen zijn, waarmee de kracht zal worden opgebouwd.

In de eerste plaats hebben wij daarvoor een bepaalde sfeer nodig. Met de opbouw daarvan zijn wij op het ogenblik niet zonder resultaat reeds bezig.

Deze sfeer dient zoveel mogelijk ontspannen te zijn. Voor u geldt dus: ontspannen en niet gespannen zitten met een: hoor ik het nu nog net goed? Want wat u kunt horen, heeft in feite voor u toch maar weinig betekenis. U kunt beter het geheel in zekere gelatenheid ondergaan.

Is een voldoende harmonische sfeer eenmaal bereikt, dan zal de geest in toenemende mate daarin haar eigen krachten uit gaan storten.

Je krijgt een soort stremming van de geestelijke atmosfeer, die gelijktijdig een binding vormt met de materie. Is dit proces ver genoeg gevorderd, dan kun je hierin ook weer de krachten van de hoogste sferen doen werken.

Op het ogenblik, dat de spanning, die zo wordt opgebouwd, het hoogst is, ga je proberen aan dit geheel ook nog meer goddelijke krachten toe te voegen.

Dit laatste is iets, waarbij je nooit geheel zeker kunt zijn van enig succes, omdat dit afhankelijk is van vele omstandigheden, die je niet kunt beheersen. Maar daarnaast is hierdoor de sfeer, die ontstaan is, van het hoogste belang.

Zodra je gevoelt, dat alles in orde is, wordt het tijd voor de celebrant van zich te laten horen en eigen taak te beginnen.

Op zijn wijze zegt de celebrant, wat hij wil gaan doen.

Hiertoe gebruikt hij gebaren, woorden, evocaties en inkantaties. Wanneer hij voldoende energie heeft opgeroepen, komt het geneel van de aanwezige krachten in beroering.

De beroering kunt u zich mogelijk als volgt voorstellen. Stel u voor, dat wij een bal van zuivere energie hebben gemaakt. De bal bevindt zich temidden van ons allen en begint door de kracht, die wij trachten er aan toe te voegen, langzaam te wentelen.

Nu komt de celebrant en zorgt er voor, dat de bal steeds sneller om zijn as begint te draaien. Wanneer het tempo hoger wordt, zal de in de bal aanwezige kracht een hoger potentiaal krijgen. Zij kan verder en beter doordringen, heeft ook grotere mogelijkheden verkregen t.a.v. de materie en bepaalde geestelijke werelden.

Nu kan deze bal van kracht ontladen worden. En dat zich ontladen, is zeker niet van geringe betekenis. Want op het ogenblik, dat de celebrant de kracht neemt, dwingt hij de bol ook een deel van haar energie te lozen. De wijze, waarop en eventueel ook de richting, waarin dit gebeurt, wordt dan door de celebrant aangegeven.

In de meeste gevallen dienen hierbij de handen als richtelementen, in enkele gevallen kan het gehele lichaam worden gebruikt, in andere gevallen dirigeert men het geheel wel alleen met de stem.

Zo komen betrekkelijk korte, maar zeer felle ontladingen van energie tot stand. De wijze, waarop je die richt of de vorm, waarin je die ontladingen doet ontstaan - trillingsgetal - zal dan ook bepalen, wat je er mee kunt bereiken.

Op deze avond is er een bijzondere mogelijkheid. Ook het voorgaande jaar hebben wij daarmee reeds geëxperimenteerd. Wij zullen met ongeveer 60 verschillende groepen op aarde wel niet geheel gelijktijdig, maar geestelijk gezien toch bijna synchroon, op verschillende plaatsen van de aarde dergelijke uitstralingen tot stand proberen te brengen.

Wij hebben hiervoor vele redenen. O.a. gaat het ons er om de geestelijke weerstand bij een groter deel van de mensheid te doen toenemen. Dit, daar bij zeer vele mensen in deze tijd een soort overspannenheid, die voert tot grotere eenzijdigheid van gedrag, op gaat treden.

Daarnaast zullen wij een deel van de krachten gebruiken om een aantal onvermijdelijke natuurrampen in hevigheid te verminderen, of, indien dit niet mogelijk is, altans het brandpunt van dergelijke rampen zódanig te verplaatsen, dat de hierdoor veroorzaakte schade voor de mensheid meer draaglijk zal zijn.

Na alles hieraan gedaan te hebben, wat voor ons mogelijk is, hopen wij voldoende kracht te vinden om kontakten tussen uw wereld en die van de geest steviger te maken. Dit laatste is lang niet altijd mogelijk, maar gezien de omstandigheden en bepaalde kosmische invloeden van deze tijd hopen wij een banden tussen onze wereld en de uwe voor velen iets meer werkelijk en duurzaam te maken.

Wanneer een groter aantal mensen meer beheerste en bewuste kontakten krijgt met entiteiten in de sferen - vooral hen die in het licht staan - zal het de geest mogelijk worden een groot aantal inspiraties op aarde werkzaam af te geven.

De uitwerking van dergelijke inspiraties kan op haar beurt dan weer bijdragen tot een snellere verbetering van de toestand op aarde. O, niet de economische of de politieke toestand, maar de menselijke. De menselijkheid in de mens.

Dit is een belangrijk punt: de menselijkheid mag niet verder teloor gaan. De onverschilligheid van mens tegenover mens is destructief, niet alleen voor het menselijke ras in de stof, maar voor de geestelijke ontwikkelingsmogelijkheden, die deze wereld heeft.

Juist daarom zullen wij proberen het isolement, dat zoveel mensen beklemmt, ongedaan te maken. Wij moeten proberen mensen hun medemensen weer te doen bezien als wezens, waarvoor zij een zekere aansprakelijkheid hebben, wezens, waarvan je de noden niet terzijde kunt schuiven met leuzen als: "ik doe al genoeg" of "dat gaat mij toch niet aan?".

Dit laatste is een visie, die u op avonden als deze waarschijnlijk nog niet zo vaak hebt gehoord. Maar over de gehele wereld moeten wij proberen de mensen elkaar weer beter te doen beseffen, elkaar weer bewust te laten ontmoeten.

Hierbij gaat het mij om de geestelijke ontmoeting, het wederkerige begrip, het aanvoelen, zodat men eindelijk eens vergeet, dat uiterlijkheden belangrijk schijnen. Want het zijn veelal uiterlijkheden, die tussen de mensen staan. En juist dit werkt, gezien vanuit een geestelijk standpunt, vaak fataal.

Ondertussen is de geestelijke opbouw, naar ik zie reeds weer verder voltooid. Wij krijgen nu de eerste geestelijke kontakten van hogere orde binnen. Dit impliceert, dat ik zo dadelijk het woord over kan geven aan de inleider.

Nog enkele punten, waar u mogelijk eens op kunt letten: Het is winter. Hoesten is dus vaak onvermijdelijk en normaal. Wanneer de inleider zo dadelijk klaar is, neem dan de tijd om even de keel te schrapen, te hoesten enz.

Bij het wisselen blijft het medium onder onze bescherming, dus al blaft u nog zo hard, schade veroorzaakt u niet. Dit zal u mogelijk maken de rust, die de celebrant voor zijn werk van node heeft, niet onnodig te verstoren.

Moet u nu mogelijk hoesten, trek u dan niet te veel aan van uw burens, die menen, dat zij nu niets meer kunnen verstaan. Want zij behoeven niets te verstaan. Het is alleen belangrijk, dat zij de sfeer en de kracht in zich beseffen en begrijpen.

Ontspan u dus.

Let op wonderlijke veranderingen in de sfeer. Wij zijn er reeds nu zeker, dat wij binnen korte tijd ook zeer hoge entiteiten in ons midden zullen hebben. Daarbij ook figuren als de Gautama Boeddha, Jezus, naast vele anderen, die u minder bekend voor zullen komen.

U zult daaruit kunnen begrijpen, dat het deze maal werkelijk een heel belangrijk gebeuren wordt. Hoe belangrijk kan ik niet bepalen. Daarover moet u zelf maar oordelen aan de hand van de resultaten en ervaringen, die u opdoet.

Onthoudt wel: al zoudt u alle krachten krijgen, die op deze avond hier **tesamen** komen, u, als een enkele mens, maar daarbij geen begrip zoudt kunnen opbrengen voor de banden tussen mens en mens en mens en geest, dan bereikt u daarmee niets.

Het waarlijk belangrijke van dit alles is en blijft het

feit, dat wij een eenheid vormen, dat wij tesamen de krachten van het werkelijke licht willen aanvaarden, dat wij tesamen proberen om in de sferen en op aarde dit ene ware licht te doen schijnen en de ene werkelijke Kracht te doen overwinnen, wat al aan duisternis en verdeeldheid onder de mensen bestaat.

Dit lijkt mij het juiste punt om mijn betoog te gaan besluiten. Ik zal het woord over geven aan de inleider van deze avond, die voor de meesten onder u geen bekende zal zijn.

Enkelen dachten, dat het pastoortje wel weer zou komen. Maar deze heeft elders de functie van celebrant aanvaard. De spreker, die komt, is Lid van de Hiërarchie van de Witte Broederschap en daarnaast ook iemand, die zich met de ODV soms bezig houdt. Geef hem uw aandacht, maar probeer vooral emotioneel te luisteren. Luister met uw hart en niet alleen met uw hersenen.

Ik mag mij nu terugtrekken, maar blijf wel aanwezig. Ik hoop, dat wij tesamen een ongewone ontlading van krachten zullen mogen meemaken.

-o-o-o-o-o-

Goeden avond, allemaal.

Wat is het hier vol. Eigenlijk is het gehele leven vol van krachten en geesten. Maar gemeenlijk ontdek je dat niet zo snel. Als mens of geest bemerk je dergelijke invloeden gemeenlijk alleen, wanneer er een kritiek ogenblik aanbreekt.

Soms heb je verwachtingen, illusies en dan blijkt, dat zij niet geheel waar zijn. Je hebt zelf gedroomd, je had de werkelijkheid anders verwacht.

Er is in ons gezelschap hier b.v. iemand, die overtuigd was: ik ga dood, dan kom ik bij de broeders terecht en daar staat dan al iemand klaar om mij te instrueren, waarop ik met geestelijk werk zal beginnen.

Maar ook deze heeft eerst moeten ervaren, dat je de dood eerst geheel moet aanvaarden, je eenzaamheid ook. Hij heeft moeten leren beseffen, dat de kontakten, die je hebt, de lichten, die je ziet, alleen levend en aanvaardbaar worden voor je, wanneer je zelf geheel op kunt gaan in dit nieuwe bestaan.

Je kunt niet jezelf gelijk blijven, je weer projecteren in je vroegere vorm en gelijktijdig een geheel nieuwe wereld beleven. Het is vaak moeilijk voor entiteiten dit te beseffen en ook voor mensen is het vaak moeilijk te begrijpen, dat zij eerst van hun denkbeelden omtrent zichzelf afstand zullen moeten doen, voor zij geestelijk verder kunnen gaan.

Toch bestaat de duisternis, waarin je even meent te toeven, niet werkelijk. In feite komt zij uit onszelf voort. Wij zitten hier bijeen. Velen zelfs. Indien ik de geesten tel, zo benadert dit de 10.000 en indien ik de mensen tel, zo zijn er meer dan 150. Wij zijn dus met velen.

Wij kunnen het duister maken. Wij kunnen afwijzen, wij kunnen het licht ontkennen, onszelf vermommen en bang zijn,

dat een ander zal zien, wie wij werkelijk zijn. Ja, dan is het voor ons rond ons inderdaad duister.

Wanneer je er als mens alleen voor staat, komt dit nog al eens voor. Maar wanneer je bijeen bent met velen, zoals wij op deze avond, is het niet zo belangrijk meer. Want niemand vraagt je, wie je bent. Niemand vraagt je iets.

Je dient alleen maar te beseffen: hier is licht, hier is kracht, hier is een golf van spanning, vreugde en verwachting en in dit alles werkt, positief, het Lichtende.

Wijzelf zijn hiervan deel. Het is zo gemakkelijk om te stellen, dat God het nodige wel zal doen. God doet dat ook wel. Maar God zegt over het algemeen tot ons: probeer het eerst maar eens zelf.

Indien het waarlijk nodig is, is er altijd voor ons het licht, wanneer wij ons op God beroepen en onszelf voor een ogenblik weten te vergeten in onze wanhoop, in onze roep om Licht.

Maar ook wijzelf hebben enig licht. Natuurlijk deugen wij nooit helemaal. U hebt gelijk, wanneer u denkt, dat je dit niet zomaar kunt zeggen. Maar het is toch **eigenlijk** waar?

Ik ben ook nog te veel aan mijzelf gehecht. Ik zou veel meer kunnen zijn en willen zijn, maar ik kan nog niet geheel afstand doen, van hetgeen ik geweest ben.

O, ik wil werken met de broederschap en wat er verder maar als lichtende kracht bestaat. Maar ergens wil ik ook nog mijzelf zijn, eer ik nog te zeer mijn eigen ikje.

Ik weet, dat er op het ogenblik licht is, veel licht. En op het ogenblik maakt het toch niets uit, wie en wat ik ben. Ik ben nu alleen deel van het licht. En u zit hier op precies dezelfde wijze.

Zeker, er deugen heel wat zaken niet. Maar daarmee heb je op het ogenblik niets te maken. Op dit ogenblik geldt maar één ding: Kun je geloven in het licht? Wil je een beetje Licht zijn voor anderen? Zou je wat meer vreugde willen brengen in de wereld?

Maak jezelf tot een brandende kaars, geef de wereld je licht en roep haar toe: Vrede bestaat, vrede is mogelijk! Of is dat te veel gevraagd? Ik vraag u te beseffen: Ik ben licht, ik ben kracht.

Het gaat er niet om, wat u zelf al dan niet kunt. Want wanneer wij geheel op onszelf aangewezen zijn, kunnen wij niets. Maar wij zijn deel van het grote geheel. Wij hangen samen met het Licht, wij zijn deel van een goddelijk Zijn.

De scheppende vibratie, die is vanaf het begin, golft door ons wezen en ook nu, op dit ogenblik, is dit waar. Wij behoeven alleen maar te aanvaarden, zeggende: Hier is God, in mij werkt God, door mij werkt Zijn Kracht van licht. Ik zal de kracht, het Licht, de vreugde van God, tot uiting brengen.

Want dat kan. Dat is helemaal niet zo moeilijk. Zeg nu niet, dat dit niet gaat. Wanneer je je verstand gebruikt, verlies je al de helft van al je mogelijkheden op dit gebied. Laat het diep vanuit je eigen wezen opkolken: de kracht, het licht, het vuur van de geest. Bemerkt, hoe dit door je gehele wezen trekt. Probeer te voelen, hoe rond je de hele atmosfeer met licht geladen schijnt te zijn.

Want er is al heel wat gebeurd. Het is al een klein geestelijk vuurwerk rond ons. De vonken spetten er zo hier en daar nu reeds vanaf. Waarom zou er dan niet nog meer kunnen zijn, en meer... en meer en meer.....

Er is geen grens gesteld. Wij gaan klimmen, proberen steeds hogere sferen op te nemen in ons geheel. Denk niet, dat menselijke dingen deze krachten nu kunnen breken. Ik zeg u, dat wij op dit ogenblik de mogelijkheid bezitten steeds verder te reiken.

Ik zeg u, dat de nodige lading, de nodige sfeer, de nodige kontakten, er zijn. Sommigen onder u hebben er al iets van gezien, anderen bemerken aan hun eigen gespannenheid, hoe de spanning zichzelf steeds verhoogt, steeds meer zich opbouwt.

Vanavond willen wij, wanneer het maar even kan, wanneer het ook maar voor een kort ogenblik zal zijn, verder gaan dan ons eigen wezen, onze eigen werelden. Wij willen trachten iets van de zuiverheid, de reinheid, de onvoorstelbare kracht ook, in onszelf te ervaren.

Wij zouden de grenzen van de sferen voor een ogenblik met al deze krachten moeten kunnen overschrijden. Maar wie ben ik om u dit te zeggen? Ikzelf heb dit vele malen nagestreefd en slechts enkele malen heb ik mogen ervaren, dat er een levende kracht is, een liefde, een aanvaarding, zelfs van mijn wezen, die gelijktijdig zo groot en alomvattend zijn, dat er voor mij niets beters denkbaar is.

Maar ja, dan roep je vreugdig tot jezelf : Ik word aanvaard . En dan is het alweer weg, onbereikbaar geworden. Want in dit contact mag je geen "ik" zeggen, mag je zelfs aan het ik niet denken. Je moet alleen maar proberen één te zijn met die kracht.

Dit besef van eenheid moet je proberen op te bouwen vanuit jezelf. Wat er gezegd wordt, wat gebeuren zal, is niet zo belangrijk. Het enig belangrijke is, dat er een liefde is, een kracht, een totaliteit, die uitgrijpt boven al het kenbare en toch ook in ons leeft.

Misschien is dit nu mogelijk. Mogelijk kan ook voor ons die flits komen en het besef, dat overblijft, wanneer het ogenblik van contact en eenheid alweer voorbij is.

Maar dan moeten wij nu een eenheid vormen, versmelten met het geheel, even vergeten, dat er verschillen zijn. Verschillen heb je nodig, wanneer je in tegenstellingen denkt. Maar wanneer je de eenheid beleeft, de algehele aanvaarding van het Lichtende, dat er reeds is, van de God, die ook hier werkt, heb je geen tegenstellingen meer nodig. Dan kun je alleen nog maar beleven.

Kijk eens, wat er nu hier al is.... Neen. Jullie kunnen het nog niet zien. Luister dan: Er is hier een gloed op het ogenblik, die doet denken aan een opgaande zon, steeds warmer wordt de kleur, steeds meer verdwijnen facetten van persoonlijkheid, steeds meer wordt alles tot een enkele kleurige wolk van kracht, van levende energie.

Dat, dat is de poort naar God. Is dat te vroom? Mogelijk zou ik moeten zeggen: in de lichtende stilte is het Adonai zelf, die spreekt. Of moet ik zeggen: zo sterk wordt dit licht hien, dat het denkbaar is, dat het hoogste licht zelf

zich gaat manifesteren?

Wat er ook gaat gebeuren en hoe het ook gebeurt, het zal zeker goed zijn, want de grenzen worden mede versmolten. Wij zijn één, niet meer mensen en geesten, maar één geheel, één enkele kracht, één enkel aanvaarden van de positieve waarde van het leven, het kosmisch bestaan, de zinvolheid van het geheel. Als geheel beseffen wij de onbetekenendheid van het ik als maatstaf om dit alles te begrijpen en te meten.

Wij bouwen aan een kracht en dat, wat nu reeds bereikt is, zou genoeg, meer dan genoeg zelfs, zijn voor een gewone steravond, voor een ontlading van krachten.

Maar wij willen nog meer. Wij willen eindelijk over de regenboog van kleuren heen doordringen tot het levende Licht. Misschien kunnen wij dit bereiken.

Vergeet dan maar even wie en wat je bent. Laat het maar gaan, het is niet meer belangrijk. Wij zijn één geheel en dit geheel zal de kracht kunnen verdragen en verwerken.

Dit geheel kan steeds verder uitstralen. Uw licht komt steeds sterker naar voren. Het licht komt van alle kanten naar je toe. De mogelijkheden zijn er. Maar dan moeten wij ook even vergeten, dat wij iets voor onszelf willen, even vergeten, dat het om ons gaat. Wij moeten zelfs even vergeten, dat er een wereld is vol van problemen. Je moet je alleen nog maar realiseren: hier is een kracht, een liefde, een alomvattendheid en daarin kan een ieder ook werkelijk één zijn met het Licht, één zijn met de werkelijkheid.

Er hebben zich weer hoge gasten aangemeld. Nieuwe krachten zijn weer aan het geheel toegevoegd. Wij hebben weer een nieuwe, hogere geestelijke wereld bereikt, nu reeds, op dit ogenblik.

Wij moeten nog meer kunnen. Jullie hier, wij, ik, wij kunnen meer, wij zullen meer zijn, wij maken meer waar. Ik weet, dat het niet verstandig is zo te spreken. Maar wij hebben er weer een hogere wereld bijgevonden. Zoveel kracht is hier niet vaak aanwezig geweest.

Wanneer ik een normale inleider zou zijn, zou ik op dit ogenblik al geen woorden meer kunnen vinden, zo sterk is het licht, zo groots. En het moet nog groeien. Het moet nog steeds groeien. Want de eenheid is meer dan wij nu bereiken en de eenheid is dat ene, wat wij waar willen maken.

Wat een zee van licht. Luistert. Wanneer je ooit door de poorten van het licht bent gegaan, al is het maar in je dromen, dan heb je misschien een klein deel gezien van de flonkering, die nu ook van u uitgaat, van het licht dat nu hier, op deze plaats, bestaat.

En overal op de wereld, op vele plaatsen, bouwen zich deze krachten op. Wij moeten nog meer kunnen bereiken. Wij moeten meer kunnen presteren, nog meer onszelf geven, minder onszelf willen zijn. Wij moeten zo dadelijk nog een enkele stap verder kunnen gaan.

Wanneer de celebrant komt, moeten wij even vergeten, dat wij hier zijn, vergeten wat wij zijn. Dan moeten wij trachten even nog alleen maar te leven in dit licht. Wij moeten nog een stap verder kunnen gaan, want deze wereld heeft dit licht zozeer van node.

Uw wereld, met zoveel duisternis, de wereld vol van dolenden, die nog steeds zoeken naar het licht en het bestaan, zij hebben behoefte aan hetgeen hier kan ontstaan. Zij hebben dit baken nodig, zij hebben deze kracht nodig, zoals wij er behoefte aan hebben. Want er is geen werkelijke scheiding te maken tussén ons en al die anderen, geen verschil tussen ons en degene, die nog in het duister ronddoelt, degene, die eerst aarzelend het licht proeft, degene, die in de wereld amok loopt in zijn wanhoop en egoïsme. Er is geen grens, er is geen werkelijke scheiding.

Wij allen hebben dit licht, dit hoge licht, van node. En wij moeten het hier waar kunnen maken. In ieder geval zullen wij al veel waarmaken, heel veel. Dat staat wel vast.

Wij hebben nu de kracht zóver opgebouwd, dat de eenheid geest - stof volledig is. Wij hebben het zover opgebouwd, dat kontakten met zelfs de allerhoogste geestelijke werelden op dit ogenblik bestaan.

Wij hebben een ladder gebouwd, die bijna tot in de hemel rijkt. Maar dat laatste stuk kan alleen voltooid worden door het antwoord van bovenaf.

Dat antwoord kunnen wij alleen ondergaan, wanneer wij vergeten, dat wij meer of minder zijn dan anderen, dat wij ik zijn. Wij moeten allen alleen nog deel willen zijn van het Licht, van de oerkracht, van de eeuwige vibratie van het werkelijke rijk.

U kunt ons helpen, ons pogen bevorderen, wanneer u zich ontspant, wanneer u gewoon maar rustig als klankbord wilt dienen voor de celebrant, die nu komt, degene, die al deze krachten zal gaan richten.

Wat meer, vrienden, kan ik nog zeggen, nog doen? Ik, wij, zullen onze kracht in het geheel geven en wij zullen ons baden in al, wat daaruit voortkomt.

Dat is alles, wat ik kan zeggen. Meer is niet nodig, meer zou overbodig worden.

Daarom geef ik u nu over aan de celebrant, die zal proberen de volledigheid van deze enorme kracht op uw wereld kenbaar uit te drukken.

Moge de eeuwige, lichtende kracht van de goddelijke werkelijkheid met ons zijn, wanneer wij proberen licht te verbreiden op deze wereld en in alle werelden, waarin lijden en duisternis is.

-o-o-o-o-o-

Het is goed zo hier te zijn.

Het is goed deel te zijn van deze kracht. Het is goed op te gaan in deze kracht.

.....

Gij, die het duister nog niet kunt vergeten, aanschouw het licht en vlucht. Gaat henen, want dit is het licht van de Schepper.

Gaat henen, zo zeg ik u, of weest één met het licht en

vergeet uw duisternis.

.....
Licht van licht.....Doordring ons met Uw
Licht, o Heer..... Bron, wees één met de stroom

.....
Ik ben slechts de Stem....uw Stem!.... Laat elk woord
Uw woord zijn

.....
Vrede zij U..... en de kracht zij in U..... en het woord
beziele U .

.....
Ik ben Uw Stem. Ik spreek Uw woord....Dat de Kracht uit-
ga en reinige, geneze en trooste, zodat het woord vervuld
worde.....

.....
De kracht en de heerlijkheid, de vrede en het vermogen
zijn Zijn Gift..... Ziet, hoort en begrijpt. Duidt het Licht,
weest het licht.

In de Naam van de Eeuwige , de Oneindige, in de Naam
van Jezus Christus, de Nazerener, in de naam van de Geest ,
die met ons is en ons vervullen zal

.....
Vastgelegd zij de kracht, opdat deze materie getuige van
het Licht, dat leeft op deze wereld en in alle bestaan.....

.....
Dit kan ik niet in woorden uitdrukken..... maar ook
deze kracht zij gedeeld met U allen.....

.....
Er is u op deze avond meer geworden, dan u beseft. Maar
het zal voortdurend tot u spreken. Het zal u duidelijk worden,
dat de ene Kracht nu door u beleefd werd.... Wij hebben de
laatste grens doorbroken. Daarvoor zijn geen woorden en geen
gevoelens. Maar als een zegel ligt het in u. Beschaam het
licht niet, dan zal het u nooit beschamen.

Hiermede is mijn taak volbracht. Wordt u bewust van
het Licht, u geschonken.

-0-0-0-0-0-

..... = spreekpauze, waarin gebaren gemaakt worden enz.

N.B.

Op 24 December en 31 December a.s. vinden géén bijeen-
komsten plaats!

Wel zal op 26 December a.s. een Kerstwijding worden ge-
houden in de zaal Elisabeth Brugsmaweg, Elisabeth Brugsmaweg 1
desmorgens , aanvang 11 uur precies, vermoedelijke duur 1 uur.

red.

-0-0-0-0-0-

d.d. 10 december 1976

11-11-50

Dear Mr. [Name]:

I have your letter of [Date] regarding [Subject].

The information you provided is being reviewed.

I will contact you again once a decision has been reached.

Thank you for your patience.

Sincerely,
[Signature]

[Name]
[Title]

[Address]
[City, State, Zip]

[Phone Number]

[Additional Information]

[Closing Remarks]

[Final Signatures]

[Footnote/Disclaimer]